

ved Dyretid eller ved andre Ting, der indtræffe periodisk, ere en uheldig Ting. De komme ind, motiverede ved tilfældige Omstændigheder, men naar de en Gang ere komne ind, blive de hængende ogsaa langt udover de Tider, da de tilfældige Omstændigheder eksistere. Jeg mener derfor, at vi burde alle kunne enes om, efterhaanden som det er muligt, at realisere forsvarlige Lønninger for Funktionærerne ved Lønningslove, der ere afpassede efter hver enkelt Etats Forhold, og lidt efter lidt komme bort fra denne midlertidige Lønningslov, der ingen Sinde har været særlig heldig. Jeg vil derfor meget fraraade at følge det ærede Medlems Ønske om nu at springe tilbage til de Forhold, vi vare under i 1899, og meget mere tilraade, at man har denne Smule Taalmodighed til at vente, til den nu nedsatte Kommission har afgivet sin Betænkning og Rigsdagen staar overfor at kunne vedtage en virkelig Lønningsforhøjelse for de paagældende Etater. Jeg tror i Virkeligheden, at man gør Etaterne en større Tjeneste derved.

Guldbrandsen: Naar jeg har begæret Ordet, er det for at udføre et Ærinde for en Klasse Funktionærer, der har henvendt sig til mig med en Anmodning om, at jeg vilde lægge deres Sag frem her i Dag. Disse Funktionærer ere Budene ved den kgl. Landsover- samt Hof- og Stadsret i København. Disse Bude ere i alt 31, hvoraf de 8 staa paa en Lønning af 1,100 Kr., andre 8 have en Lønning af 1,000 Kr. og 15 have en Lønning af 900 Kr. aarlig. Disse Funktionærer ere saaledes stillede, at de den første April 1899 have faaet et Lønningstillæg paa 100 Kr. hver, og ifølge § 4 ere de derved udelukkede fra at faa nogen Lønningsforbedring ved Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag; og saaledes have de altsaa været stillede i alle de Aar, disse Lønningslove have eksisteret.

Jeg finder, at der er noget urimeligt i dette. De Lønninger, som jeg her nævne, ere jo lave; 1,100 Kr. er den største Lønning, og omtrent Halvdelen af disse Funktionærer staar paa de 900 Kr. Denne Udelukkelse kan jeg ikke finde ganske rigtig, det vil altsaa sige, at jeg mener, at ved den Bestemmelse, der her er Tale om i § 4, begaas der Uret mod disse lavtlønnede Funktionærer.

Forholdet er nemlig saaledes, at det kommer egentlig ikke an paa, hvornaar de have faaet et lille Lønningstillæg paa 100 Kr. eller saa, det er ikke det, der er

Hovedsagen; men det, man maa fæste Opmærksomheden paa, er Niveauet for den Lønning, de vedkommende Funktionærer have haft; og det ligger meget lavt. Jeg kan i den Henseende slutte mig til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valvkreds (K. M. Klausen), der udtalte, at en Funktionær, der havde en Lønning paa 1,400 Kr., kunde faa de 96 Kr.; det er absolut rigtigt, at de ville kunne opnaa dette, efter at det foreliggende Forslag er ophøjet til Lov; men en Funktionær, der har 1,100, 1,000 eller 900 Kr., kan ikke faa det, og han trænger jo dog alligevel i langt højere Grad til det end den, der har 1,400 Kr. Jeg kan for mit Vedkommende ikke se andet, end at der begaas en Uret ved at opretholde denne Bestemmelse i § 4, saaledes at de lavere lønnede Funktionærer skulle udelukkes, medens andre, der have en 5—600 Kr. mere, kunne komme i Betragtning.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister mente, at de Funktionærer, som jeg havde fremdraget, og som ogsaa det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) nu fremdrog, skulde være taalmodige; de maatte vente. Taalmodighed er jo en meget skøn Dyd, men det er alligevel vanskeligt for saadanne Folk at være taalmodige; naar de leve af Lønninger paa 800, 900, 1,000 og 1,100 Kr., nytter det dog ikke at prædike Taalmodighed for dem, man ved jo, at der i saadanne Hjem er en virkelig Trang til Stede, og det er derfor ogsaa naturligt, at disse Folk henvende sig til deres Arbejdsgiver, Staten, og spørge: Hvorfor maa vi ikke faa Del i det Dyr- eller Lønningstillæg, som her er Tale om? Det er jo dog saaledes, som ogsaa det ærede Medlem for Langeland fremdrog, at en Statsfunktionær, som har 1,400 Kr., ham vil man give et Lønningstillæg paa 96 Kr., men en Statsfunktionær, der har 800, 900 1,000 eller 1,100 Kr., nægter man at faa Del i dette Lønningstillæg, og det er ikke noget enkelt Tilfælde, hvor det indtræder, men det er i Tusindvis af Tilfælde. Det er tusindvis af Statsfunktionærer, som staa paa saa lave Lønninger, og som nu helt udelukkes efter dette Forslag.

Naar vi ikke tidligere have draget denne Sag frem, har det maaske netop været, fordi der aldrig har været saa stærk Trang, som der er i Aar, hvor disse Folk leve under langt værre økonomiske Kaar, end de have gjort tidligere, netop paa Grund af den herskende Dyr- tid.